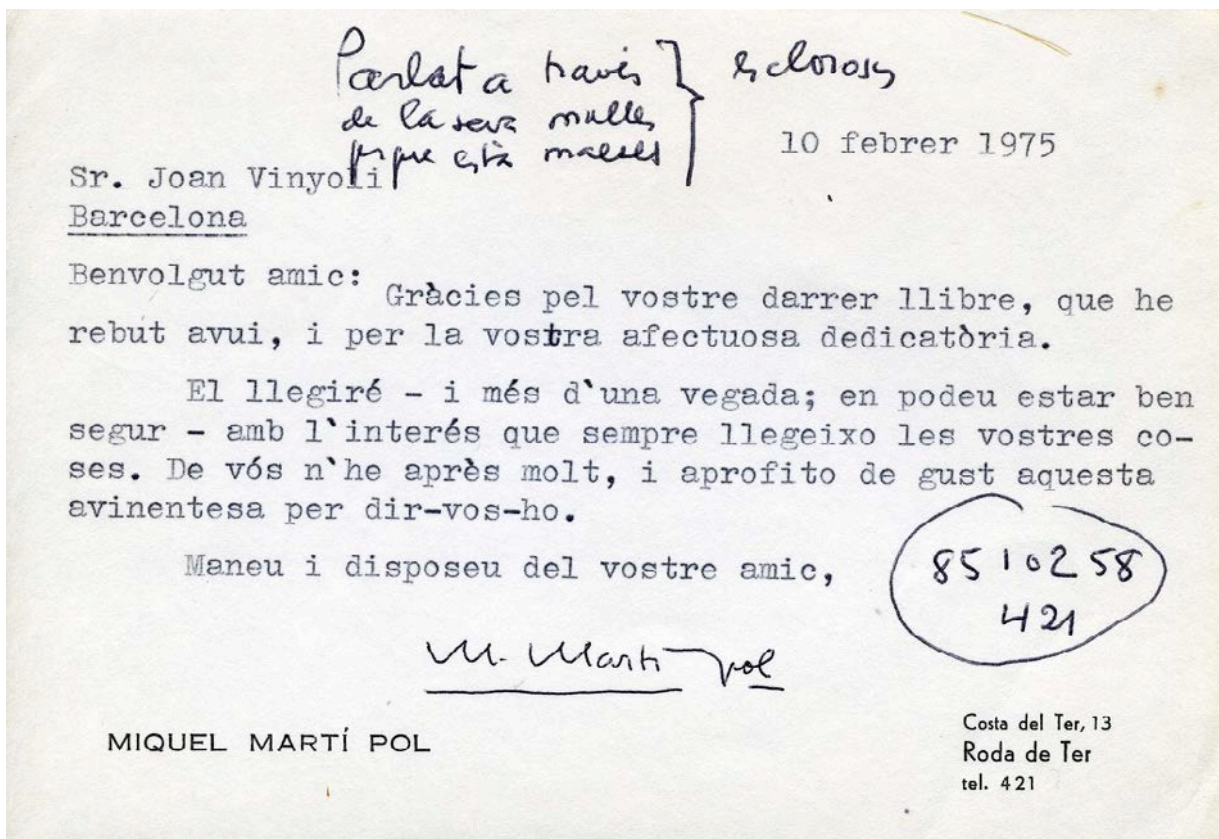

Miquel Martí Pol - Joan Vinyoli

2.12.83

Estimat Joan: L'altre dia en Xavier, per telèfon, ens va dir, entre altres coses, que baixant l'escala de casa teva t'havies trencat el peu. Quina mala sort, diantre! Hi ha gent a qui sembla que els déus dediquen una especial atenció, i no pas justament per ajudar-los. No sé si ens podem considerar (deixa-m'hi comptar) escollits, però, si és així, estic d'acord amb un veí de casa, molt castigat per malalties i penúries, que quan sa mare va dir-li que Déu enviava proves als qui més estimava, va respondre: doncs no em faria pas res que m'estimés menys. En fi, esperem que la teva recuperació sigui ràpida i total. Així ho desitgem tots els de casa, i vull que ho sàpigues.

La immobilitat et deu engavanyar molt. La immobilitat i la solitud. Alguna cosa en sé, jo, d'aquestes dues circumstàncies, i això fa que em permeti de recomanar-te paciència (pa-i-ciència, que deia la meva padrina), car tota altra actitud es girarà immediatament contra teu. No vull pas dir que sigui de bon fer, ai cal, però no hi ha altra solució. Jo, si puc, miraré de fer-te companyia per carta, ja que personalment no puc.

No sé si saps que per l'agost van haver d'operar inesperadament la Dolors. A ella i a tots ens va venir molt de nou, i hem passat setmanes molt encaparrats. Ara es troba força bé, però encara els metges la vetllen i no ens acabem de treure la por de sobre per més que tots ens hi esforcem. Pa-i-ciència altre cop.

Avui hem fet reunió de Reduccions. El teu número està a punt. Serà el més voluminós que hem fet, i tots n'estem molt contents. A veure si t'agradarà, a tu. Els poemes del teu nou llibre, que em va ensenyar en Xavier, em van agradar molt. Hi vaig veure una evolució cap a un llenguatge cada vegada més auster i precís, i em va semblar descobrir-hi una tranquil·litat d'esperit no habitual en llibres anteriors, sense abdicar gens la tensió i la interrogació que sols plantejar. És clar que només van ser dos o tres poemes, i això no permet fer-se una idea del llibre, que espero amb deler. Amb tot, la sensació va ser aquesta, i ho vaig dir a en Xavier. Del que no hi ha gens de dubte és que has arribat a una maduresa expressiva realment extraordinària.

Jo també tinc un nou llibre quasi acabat. No sé si en Xavier va dir-t'ho. És força diferent del que havia fet fins ara, almenys en una gran part de poemes. És així, però, perquè he volgut que fos d'aquesta manera. O això o no escriure'l.

He de deixar-te i voldria saber trobar frases escaients per animar-te. Pensa que els amics no t'oblidem, i que cada dia en tens més, d'amics. Procura salvar la teva integritat, i perdona la panderia de la frase. Molts i afectuosos records dels de casa. Si pots, escriu-me. Jo també ho faré. Una abraçada. *M. T. M.*

Barcelona ~~13~~ de gen 1984

Estimat Miquel: No se que dir-te si no és que penso en tu i la ~~obra~~ cada ~~hora~~ cada dia. No em hec ni ull heuc ni del cap bar les angúnies i sofriments que patiu. Poc dir abans que operessin la tua cama en Xavier va a contar-me amb ~~el~~ detall ~~de~~ que el que us passa i la por que li fets a la ~~hora~~ d'anar a raure tan lluny de casa en un hospital com Bellvitge. És cert, però que junt amb Sant Pau és el millor de Barcelona i se que el Dr Silgo es un ~~cirurgià~~ ~~un~~ ~~del~~ ~~millor~~ o un dels millors ~~en~~ ~~cirurgians~~ ~~de~~ ~~Bar~~ que hi ha aquí. Tot això volia ^{dir. 14o} ~~dir-te~~ el mateix des o l'endemà que en Xavier ~~me~~ m'explicà el contingut de la carta que li va escriure. Ell m'ha tingut al corrent de tot; va dir-me que havia parlat amb en Pujol i amb en d'aporté i després que havia vist i parlat amb els ~~doctes~~ quan encara es trobava a la unitat de ~~cor~~ cura intensiva i que hi hauria parlat dues vegades més, a la cambra de l'hospital. Segons que em digues l'operació havia anat molt bé i la ~~hora~~ estava animada. Per culpa de tenir la cama enquistada no he pogut ~~se~~ anar amb ell a ps. l' h.

companyia de l'ajuda de en que va ser el millor amb
 i en pugui tornar casa el més aviat possible
 encara que imagino que per la importància de l'o-
 peració hauria de passar algun temps a l'hospital.
 D'això, naturalment, no en tinc cap idea. Se surt
 de l'^{el} ~~hospita~~ de beixar a veure el ~~divendres~~ demà
 i desitjo el millor per tots dos i ~~per~~ ~~que~~ ~~esteu~~
~~un home~~ que que pensis que esteu pendents
 de la vostra situació. No l'^{i'alguns} ~~alguns~~ que em va
 donar el número de Reduccions dedicat a mi
~~no~~ ~~ha~~ ~~jugat~~ va un molt penada per ve
 que esteu passant. Vull dir-te, però, que el nú-
 mero de la revista ha quedat molt bé i el
 fet de ser-ne protagonista em contorna una
 mica. Gràcies a tots vosaltres ~~per~~ ~~he~~ ~~un~~
~~mat~~ em sento com algú que ha fet una
 obra més o menys important però que serveix
 i article de d'un region, ~~extraordinari!~~ ~~el~~ ~~una~~
 gran profunditat, extraordinari! ~~el~~

Sembla que el dia 16 em heuran finalment el
 guix. He seguit el seu consell: paciència!

Tornaré a escriure ~~aviat~~ ~~el~~ ~~matí~~ ~~aviat~~

Una abraçada
Joan